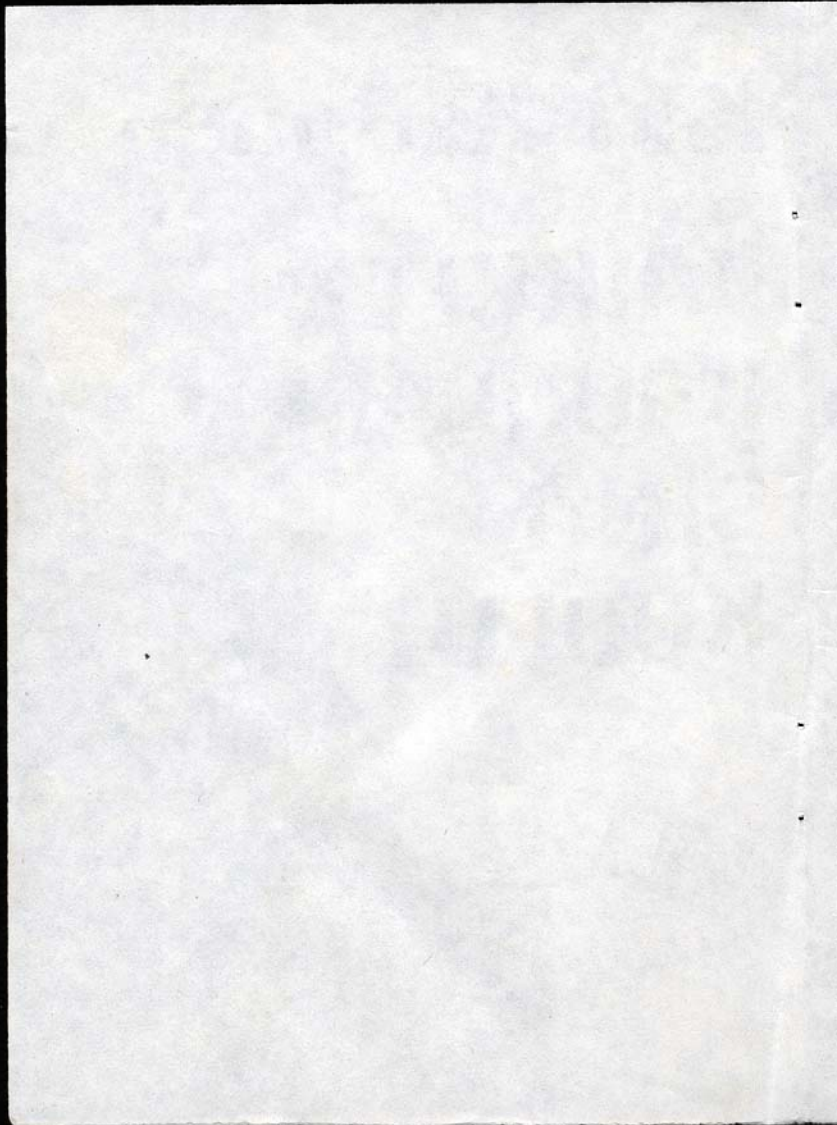

Kari Kettunen

**KAIKKEEN
KAUNIISEEN
SINÄ
KUULUT**

Kielletty
alle 18 v.

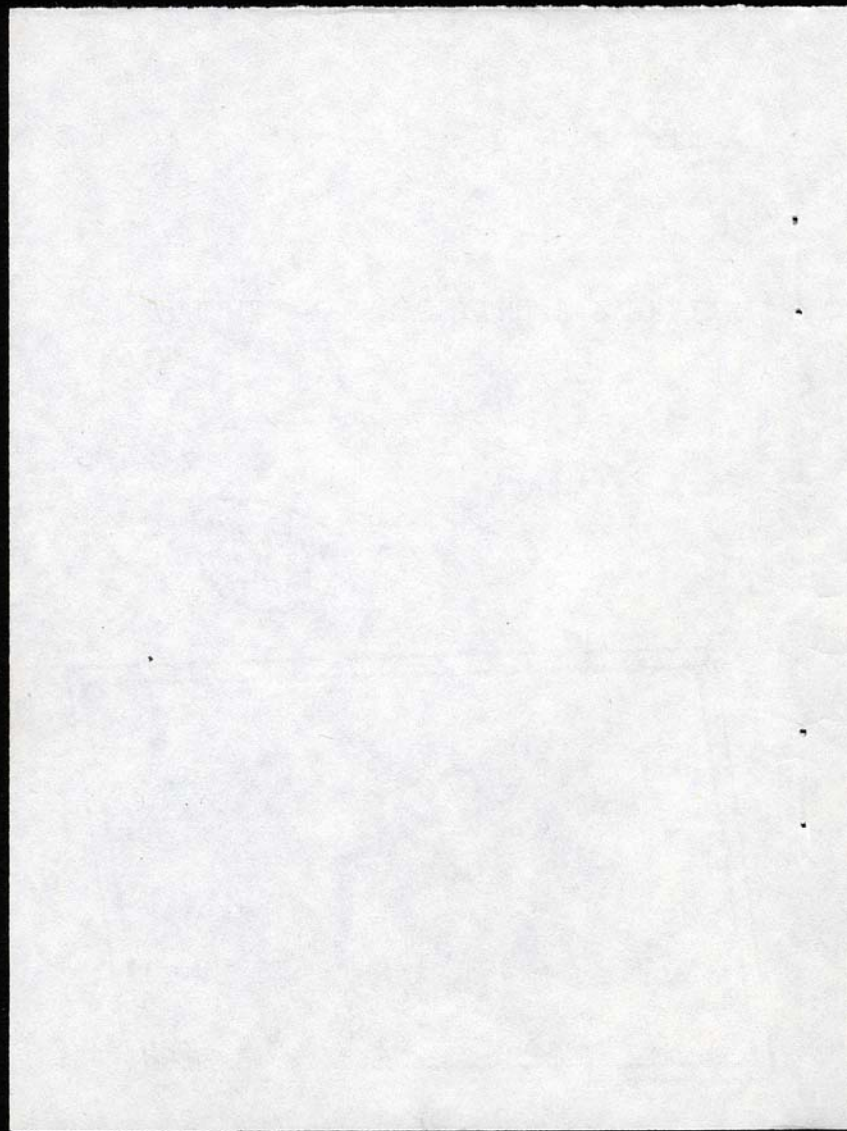
K-kirjat

KAIKKEEN KAUNIISEEN SINÄ KUULUT

Kari Kettunen

KARI ON
KIVA!

OMISTUSKIRJOITUS

Haluan omistaa tämän kuudennen runo-
kokoelmani, Kaikkeen kauniiseen sinä
kuulut, erityisesti Aulille, jota
katsellessa minä tämän nimen keksin-
kin. Lisäksi maininnan saakoon Aila,
joka oli parhain Aila, mitä minulla
on koskaan ollut. Terkkuja myös Tii-
nalle, jonka mielestä mä oon kummal-
linen. Eikä Tuulaakaan voida unohtaa,
tuota rättäkittiä. Kiitos myös Mir-
jalle niistä katseista, joiden jäl-
keen minä olen kuvitellut yhtä sun
toista ja vähän sitä sun tätäkin. Ja
taas kiitokset Aulille. Ja kiitokset
myös eräälle toiselle Tuulalle, joka
on siitä hauska huora, että antaa il-
maiseksi päiväisinkin sillä aikaa,
kun hänen sika-aviomiehensä käy duu-
nissa. Kiitos myös Timolle ja Lilal-
le, jotka pyysivät minua ulos, mutta
veivätkin sisään. Suurkiitokset saa-
koon myös Tii niistä hetkistä, joita
olet viettänyt kanssani unissa. Ja
taas kiitokset Aulille. Ehkä kiitok-

set ansaitseen myös minä, kun olen jaksanut kuunnella omia typeriä juttujani. Ja taas suurkiitokset Aulille. Kiitokset myös niille parille rouvalle tosi rajusta illasta rajun ravintolaillan jälkeen. Huh-huh, tuli ihan kuuma. Huomatuksi tulkoon myös Päivi, joka etsii yhä tänäkin päivänä onnea suuresta maailmasta. Kiitoksia myös Sirpalle. Vahinko, etten päässyt koskaan sänkyyn kanssasi puhumattakaan, että olisin saanut tavata sinut. Vaihteeksi taas kiitokset Aulille. Wow! Wow! Wow! Kiitos myös Hennalle niistä hetkistä Ramblerin takapenkillä. Ja toki muustakin. Joo, eiköhän siinä tullut jo kaikki maininnat, terkut ja kiitokset. Ai juu, kiitti vielä kerran Aulille.

Floridan auringon alla

Kari O. Kettunen

huippujätkä

Joulupukki on petturi!

Se ei tuonut minulle
uutta tyttöystävää,
vaikka niin toivoin.

Ei ihminen ole kuolematon.
Juku! Eläthän sinäkin!

Jos olisin saanut
sinut itselleni,

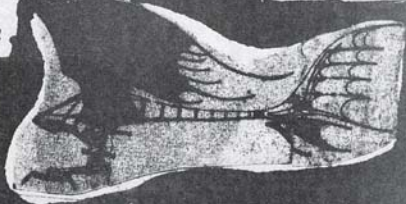
mitä ihmettä olisin sinulla
tehnyt?

Rakastanut!
Rakastanut!

Vuonna 1959 ilmestyi kaksi
hyvää asiaa.

Siipi-Cadillac
Ja minä.

KUUKA PASKA
ON KOOKOO?

Kun sanon
rakastavani sinua,

se olkoon kaunein runoni.

Kiitos sinulle.

Niistä hetkistä,
jotka vietit haaveissani.

Rakkautta on kaikkialla,
mutta joskus
se on niin vaikea löytää.

Sinä olit hyvä.

Niin hyvä,
että kelpasit muillekin.

Elämä on se,
joka hengissä pitää.

ERÄS KIMULI LUKI KOOKOON RUINOJA YHTEEN-
MIENOON! KOLME TUNTIA JA LISKOKAA TAI ÄL-
KÄÄ, HÄN JÄI HENIKIIN!!!

Sinä et ole lauta.

Mutta kuitenkin
sinuakin höylätään.

En halua koskaan unohtaa
sinua.

Sinun tuskasi
on kauneinta mitä tiedän.

Voi saatana,
kun sinä olet kaunis.

Kaunein
ei riitä kuvaamaan
kauneuttasi.

Annoin sinun odottaa
rakkaudessamme vain kahdesti.

Kerran treffeillä.

Ja kerran kortsun
hajoamisen jälkeen.

Katso minua silmiin onnellisen
katsella,
niin teet minua kohtaan enemmän
kuin osaat arvatakaan.

Ota minua hellästi kädestä.
Olen ollut niin kauan ilman
hellyyttä.

Purista minut itseäsi vasten
ja anna minun itkeä **menneisyys**
menneisyyteen.

Ja anna minun jäädä elämäsi.

Ei elämä
elämällä
parane.

Olen nähnyt enkelin sateessa.

Hän kertoi minulle
sinun palaavan.
Sanomatta mitään.

Ja hän pitää lupauksensa.
Toisin kuin sinä.

Hyvästi,
unelma.

Sinä.

Aamuyöstä minun
on helpompi olla.

Silloin tiedän,
ettei hän enää jaksa
panna
sinua.

Lupauksia! Lupauksia! Lupauksia!
Sifinä kaikki.

Entäpä, jos minäkin vain lupaisin!

Me elämme yhdessä.

Sinä
&
Minä

Me rakastamme toisiamme.

Tuijotan valokuvaasi
ja ihmettelen:

"Että voi olla
kaunis kimuli!"

Mutta kun muistelen
tekojasi ja sanojasi,
tulen toisiin ajatuksiin.

Sinä hylkäsit minut.

Olen kai
valmistettu teflonista.

Tämä sivu
meni pilalle
kirjoittajan
kuolaamisen
takia

Kuin kyynel vierin
sinun poskellesi.

Sinä pyyhit minut pois.

Hyvästi
on joskus sanottava.

Jotta voisi palata.

Minussa on luuvalo.

Katso,
kuinka säteilen.

Ei ole ketään.
Ei ole mitään.

Ja lässyn lässyn.

Rakastan
sinua.

RUNOILIJASEKOILIJIA KOOKOO KÄSKI
MINUN KERTOJA TEILLE KAIKILLE,
ETTÄ HÄN TOIVOO JOKAISEN ViiH-
TYVÄN TÄMÄN PASKAN RUNOKIR-
JANSA PARISSA. TOIVOTTAVASTI JO-
KAINEN LÖYTÄÄ EDES JOTAIN
HYVÄÄ TÄSTÄ ITSELLEEN. OLKAA
ONNELLISIA, JOKAINEN!!!

Ihmiset eivät petä
koskaan toisiaan.

Montako ihmistä siis tunnet?

Voi voi!
Ruikuti ruikuti!

Sitä on elämä.

Sinä minulle.
Minä sinulle.

Kaikki.

Minun tielläni kulkee
niin harva vastaan.

Useimmat ovat ohikulkijoita.

Katsot minuun
etkä tiedä sitä.

Housuni ovat antaat
usein sinun vuoksesi.

Olisiko sinun housuissasi tilaa?

Ei, ei en minä sinua tapa.

Odotan,
kunnes menet naimisiin
ja siität vieraiden miesten kanssa
lapsia aviomiehesi elätettäväksi.

Minä tapan koko perneesi.

Minulla on aina
tapana
tappaa
itseni, kun joku
tyttö jättää mut.

Sinua seurataan.
Pirut istuvat aidalla
ja hörppivät pilleillä
Coca-Colaa.

KOOKOO - JA PIDOT PAHENEET!

En saisi ajatella sinua,
kun sinäkään et ajattele minua.
En saisi pitää sinusta,
kun sinäkään et pidä minusta.
Mutta silti ajattelen sinua alati.

Pidän sinusta niin paljon,
että voin sanoa rakastavani sinua.

Hän sanoi seis elämälle
ja alkoi odottamaan Jeesusta.

Odotti ja odotti, kunnes kuoli.

Eikä vieläkään kohdannut Jeesusta.

Tällä alueella on
eläminen kielletty.

Tällä alueella saavat
olla vain muistot.

Kiitos.

Rakkaus.

KOOKOO ON
HOWA!!

Niin ei käy enää koskaan.
Miten?

Niin ei käy enää koskaan.
Miksi?

Sinä kuljet ilman päämäärää.

Minä kerron,
mikä on sinun päämääräsi.

Se olen minä.

Sinä jätit minut aivan yksin.

Ellei nyt oteta huomioon
Lilliä, Mirkkua, Malviinaa,
Eleonooraa, Sipiä, Tiitä....

Tervetuloa.
Rakkaus.

KOOKOO ON IHAN SUKKELA!

Vaikka olit vierelläni,
olit niin kaukainen.

Sinä olit kuollut minua kohtaan.

Kävelit liukuportaita ylös
ja minä katselin sinua.

Ajatukset kasvoivat koleaan
pakkaseen.

Odotin, että kävelisit
liukuportaita alas ja ensimmäisen
kerran toiveeni toteutuivat.

Ajatukset jäivät yksin.

Rakkaus on ainoa,
joka voi tuhota minut.

Rakkaus on ainoa,
joka voi pelastaa minut.

KOOROO TEKEE VÄITÖSKIRJAA
TYTÖJEN SÄNKYJEN KESTOKY-
VYSTÄ (JA OHASTAAN...). OLETHAN
SINÄKIN MUKANA EDISTÄMÄSSÄ
TIEDETTÄ!

Hullu minä olen.

Uskon jokaiseen.
Jokaiseen...,
joka valehtelee.

Kun kuulet minun kuolleen,
muista,
että minä olin vain yksi
teistä.

Haudatkaa minut siis sankarina.

Sinä lukitsit
minut sydämeesi.

Ja heitit avaimen menemään.

Kun tuuli kuiskaa minulle sanojaan,
kuulen tuulessa sinun äänesi.

Sinun on ikävä minua.

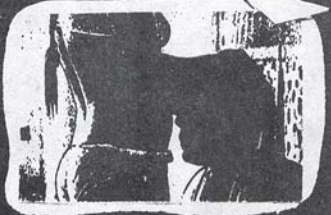
KOOKOO EI YMMÄRRÄ ITSEÄÄN, MUTTA
YMMÄRTÄÄ KAIKKIA NAISIA. PETETYT NAI-
SET OVAT HÄNEN ERIKOISALAANSA.

Minua ei enää pitäisi olla.

KOONDO ETSI-
MÄSSÄ UUSIA
MINETTA RU-
NOIHIN!

Eläköön!
Kuolema!

Emme me
kohdanneet.

Ei ei.
Turha sitä oli toivoakin.

Minä sytytin kaksi kynttilää
sinun valokuvasi viereen ja itkin.

Itkin,
sillä sinua ei enää ole.

Miksi sinun täytyi kuolla...?

Minä olen vain ihminen.
Ihminen.

En mitään muuta.

Ei ole olemassa rakkautta.

Ei ole.

Ei ole.

Rakastan sinua.

Sinua,
joka olet olemassa.

Mutta missä?

Valokuvasi taskussani.

Olet siis ollut
mukana kaikkialla
kaikessa.

Voih,
olisitpa ollut rinnallani
todellisena.

Rakasta rakkautta.
Se on ainoa oikea rakkaus.

Elämä!
Elämä!

Miksi tämän
minulle teit?

Anna minulle anteeksi,
että olen hullu.

Ja iloista uutta vuotta.

On taas aika avata kansi.

Luen.
Luin.

On taas aika sulkea kansi.

Katsoin menneisyyteen
ja näin siellä sinut.

Mitä helvettiä sinä siellä teet?
Täällähän sinun pitäisi olla!

KOOKOO TARJOAA VIINAA KAIKILLE NAISILLE, JOS ON.
KYSY! KOOKOO KYSY JA. WOW! WOW!

Miks mä oon tämmönen...?

Juku!
Mikä säkä!

Minkä helvetin
minulle teitkään!

Kiitos sinulle.

Tappakaa itsenne jo tänään.
Huomenna se voi olla liian
myöhäistä.

Teidät on jo voitu ampua.

Hän ei ole sinun, Kari.

Usko se
ja painu helvettiin.

Kuppa.
Kuolema.

KOOKOO ON!

(LUKIJATÄHTÄÄ)

Jokainen hetki.
Jokainen sekunti.
Jokainen minuutti.
Jokainen tunti.
Jokainen vuorokausi.
Jokainen viikko.
Jokainen kuukausi.
Jokainen vuosi.

Yhtä helvettiä.
Tajuatko kusipää!

Rakasta minua!
Rakasta minua!

Jumalauta!
Rakasta minua!

Jokainen, joka rakastaa,
tietää varmasti, mitä rakkaus on.

Kerrothan minulle,
jos kysyn?

Kun aurinko laskee,
monen kulli seisoo.

Jos sanot rakkauden elävän
ikuisesti, miksi sitten unelmoit.

Sinä sanot rakastavasi häntä,
mutta hän ei rakasta sinua.
Eihän tämä ole rakkautta,
tämä on **kaipuuta**.

Ehkä siis vain kaipuu, unelmat,
toiveet ja haaveet elävät ikuisesti,
mutta rakkaus on kuolevaa.
Se kuolee jo ennen kuin sinä itse
kuolet.

Mutta mistä tiedät milloin rakkaus
syntyi?

Ja mistä tiedät, että se oli
rakkautta?

Ehkä tiesit sen siitä, kun hän lähti,
jäit **kaipaamaan**, jäit unelmoimaan,
jäit haaveilemaan, jäit toivomaan,
että hän palaisi.

Hän, jota kerran rakastit.

KOOKKO'LE TARKOITETUT (VIHAILIJA-
KIRJEET OSOITTEESEEN: KARI KOOKKO
KETTUNEN, P.O. BOX 27, 30421 FORSSA
42. OH-HOIJAA!!!)

Joskus minä mietin,
kuka minä oikeastaan olen.

Usein vastaukseni on vain tyhjä.
Ja se on vastaus.

Aivosi ovat varastettu.

Ja mitä vittua sinä niillä
teitkään!!!

Nyt minä olen yksin,
kaikki on päin helvettiä.

Sinne minäkin lähten.

Siellä,
missä on rakkautta.

Siellä
minä haluaisin elää.

JOS HALUAT TUTUSTUA KOOKOON AIKASEMMIN IL-
MESTYNEISIIN RUNOKIRJOIHIN, PARAS TAPA ON
KUTSUA KOOKOO YÖKSI KÄMPÄLLESI. PYYNTÖJÄ OTE-
TAA VASTAAN VAIN KIMULEIKIT! HEKUMAA?

Liuhottelit eteenpäin,
nauroit ja suljit maailman
vain itsellesi.

Etkö voisi odottaa minua?
Ehkä jo huomenna tulen
ruumisvaunuilla luoksesi.

Ojentaisin jäätyneen jäätelön
sinulle.

Tai mitäpä tässä...
Liuhottele eteenpäin. Lopullisesti.

Jos rakastat itseäsi,
rakasta myös muita.

Joku heistä voin olla minä.

Toivoa.
Epätoivoa.

Yhtä helvettiä kaikki.

KOOKOO AJOI KERRAN 59-MALLISELLA
CADILLACILLAAN ROTAN YH. SEN
JÄLKEEN ROTTA ON OLLUT SUOMEN
KANSALLISELUKKA.

Hänellä oli rahaa vain yntä
huoraa varten.

Hän valitsi sinut.
Nyt hänellä on kuppa.

Jos joku vielä joskus rakastaa
minuakin,
toivon, että se olisit sinä.

Sillä ainakin minä rakastan sinua.

Etkö rakastaisi minua
- edes tämän hetken.

Minulla on vain hetki aikaa
- ennen ikuisuutta.

Vaihdetaan ajatuksemme
niin tiedät tuskani
sinun poissaollessasi.

KOOKOO ON KAHJU!
IHAN KAHJU!

Kaikki ei tunnu turhalta.
Kaikki on sitä.

Kaikki ei ole sitä.
Kaikki on vain.

Ehkä minulla leikkaa?

Minulla on pakko leikata,
sillä muuten te **leikkaisitte**
kurkkuni.

Ja kurkku on hinnoissaan.

Herätät minussa tunteita,
joita ei kukaan toinen saa aikaan.

Onhan sekin jo paljon,
mutta minulle kuuluu enemmän
- **Sinä!**

Tervehdys ajatukseni.
Ei enää haaveita, kiitos.

KENGÄT SANOO KOOKOO!

Tuska on kaunista?

Sen on pakko olla kaunista,
sillä muutenhan
elämä olisi yntä helvettiä?

Jos rakastat minua vielä,
niin haluan,
että tapaisimme.

Jos et,
tapetaan edes.

Nainen.
Sinulle sattui vahinko.
Synnytit ihmisen.

Kohutalo.
Sinulle sattui vahinko.
Synnytit ihmisen.

Anteeksi.
Rakkaus.

KOOKOO ON
KUMMALLINEN!

Tytöt ovat aina olleet hurmioni.

Ja.

Tytöt ovat aina olleet ~~turmioni~~.

Olen Frankensteinin haamu.

Minä hymyilen
kuin myrskylyhty.

Ole onnellinen, kuollut haaveeni.

Runoni te kyllä haluatte,
mutta ette niiden tuskaa.

En ole vielä tavannut henkilöä,
joka ymmärtäisi runojani.

Kaikki sanovat vain,
että runoni ovat hyviä.

KOOKOO ON KUMMITUS!!!!

OLEN LUKENUT
KOOKOO'N RUNO-
JA

OLEN KUULLUT
KOOKOO'N RUNO-
JA

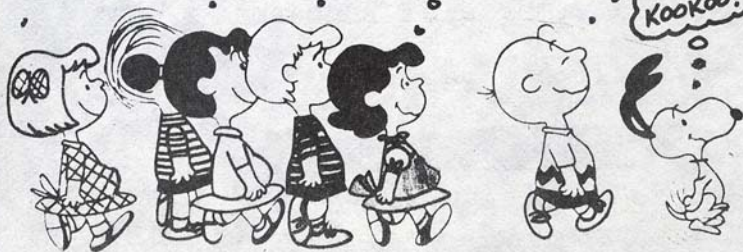
OLEN LUKENUT
KOOKOO'N RU-
NOJA

OLISI HENOA
OSATA KIRJOIT-
TAA RUNOJA
KUTEN
KOOKOO

KOOKOO EI
DIGGAA JEE-
SUUSTA

OLEN LU-
KENUT KOOKOO'N
RUNOJA

ZIPZIP,
KOOKOO!

Halusin taas kirjoittaa runon,
olinhan kohdannut sinut.

Perkele,
tajusin että nyt kaikki oli hyvin.

Ja tästä runosta ei tullut
surullista.

Eihän?

Minulla on vain yksi toive.

Rakasta minua.

Ja tämä yksikin toive on liikaa.

Minä rakastan
sinun aurinkoasi.

Sinua.

Rakkaus.
Kuolema.

Jos minä sain sinussa
jotain aikaan,

se oli se,
että loin ~~sinusta~~ hirviön.

Odotin sinun soittavan.
Miksi et soittanut?

Siksikö,
ettet enää rakasta minua?
Vai siksikö,
kun minulla ei ole puhelinta?

Minä leivon pullaa
ja hukkaan rusinoita taikinaan.

Kuka tälläistä moskaa syö?

Hullut ja huorat.
Eli.
Minä ja sinä.

Kaikki on poissa nyt,
on kaikki pois lähtenyt.

Osta minut.

Anna minulle,
kun haluan.

Niin saat minut.

Ei ole rakkautta
ilman sinua.

Toiset saavat
toisten haaveet.

Aina.

En halua unohtaa sinua.

En!
En!

Onni.
Rakkaus.

Onnettomuus.
Raskaus.

Et ole koskaan
sanonut rakastavasi minua.

Eikä kukaan muukaan.

Miksi jätit minut?

Enkö pannut
sinua tarpeeksi?

Vai liikaa?

Minä rakastan sinua.
Ihan totta.

Thää Kossukin on hyvää... hik.

KOONDO TYKKÄÄ AMERIKKALAISISTA AUTOISTA (JOITA
NÄNDELÄ LÖYTÄYKIN!), TUPAKASTA, VIINASTA JA NAI-
SISTA. NAISISTA KAIKKEIN ENITEN!!!

Minä olen joskus palannut
sinne,
mistä olen kerran lähtenyt.

Osiittain.

Ei anna.
Antaa.
Ei anna.
Antaa!

Juku!
Kyllä neliapila tietää!

Kuola valuen
katselen valokuvaasi.

Oho,
kuva olikin väärinpäin.

Minä haluan sinua.

Anna vaan.

Olenhan pannut äitiäsikin.

Olet kaunis.

Aina, kun katson sinuun,
minulla alkaa seistä.

Pakkasta miinus seitsemän.

Wow!

Onnenpakkaseni!

Olen väsynyt tähän kaikkeen.

Minulle on syötetty
liikaa elämän unipillereitä.

Näytä minulle kiltti nainen,
niin minä näytän sinulle
sinisilmäisen miehen.

KOOKOO ON KÄVELLYT VEDEN PÄÄLLÄKIN!
MITÄ NYT LAITURIA OLI VÄHÄN VÄLISSÄ...

Minä en haluaisi elää,
mutta minun on pakko,
koska etsin sinua.

Sinua...

Kuka sinä olet?
Missä sinä olet?

Levittelen käsiäni
ja kysyn miksi.

Ei vastausta,
ellei ohi kiitävä elämä
ole vastaus.

Rakastin niin paljon sinua.

Niin paljon,
että rakkauttani sinua kohtaan
on jäljellä vielä tänäänkin.

Ikuisuuksien jälkeen siitä,
kun erosimme.

KOOKOO OXI OLLUT
KOLME VUOROKAUTTA NAIMISSAKIN.
OLISI EHKÄ OLLUT KAUHEMMINKIN,
MUTTA VAIMO AMPLUI ITSEKÄ -IRITSALLA.

Vaikka ostin uuden lampun,
ei se tuonut elämäni
sitä valoa, jota toivoin.

Jätän tämän maailman
ja muutan kuuhun.

Siellä ei ole ainakaan sinua!

Minä ~~hymyilin~~ tänään ensimmäisen
kerran lähtösi jälkeen.

Kuulin, että olit ampunut itsesi.

Cuu loistaa tähtien välistä.

Tähtienlento.
Toivomus.

Cuu nauraa taicauscolleni.

KERRAN ERÄS NAINEN KYSYI
KOOKOOLTA, MIKSI HÄN OIKEASTAAN RU-
NOILEE. KOOKOO KERTOI. VIELÄ TÄNÄÄNKIN
KYSYJÄ MAKAA TALUTTOMANA SAIRAALAN
TEHO-OSASTOLLA.

Kiitos, elämä!
Vielä yhdet samanlaiset!

Sinä muistutat minua menneestä.
Menneestä, jota ei enää ole.

Mutta se voisi palata,
jos sinä palaisit...

Onko tyttöystäväsi
paholainen vai enkeli?

Ikuinen kysymys,
johon keksii vastauksen silloin,
kun se on jo liian myöhäistä.

Tämä on tarkoitettu minulle.

Minulle,
joka olen kirjoittanut tämän.

Painu helvettiin!

KOOKOO'N HIELESTÄ NAISTA (=SUURJÄNNITE,
VAROKAA HENGENVAAARAA!) KAUNIIMPAA
ÖTÖKKÄÄ EI OLEKAAN!

Kaikkeen kauniiseen sinä kuulut

Copyright 1981 by Kari Kettunen

KKKK 006-1-198101

Limes, Helsinki 1981

K-kirjat sarjassa ilmestynyt:

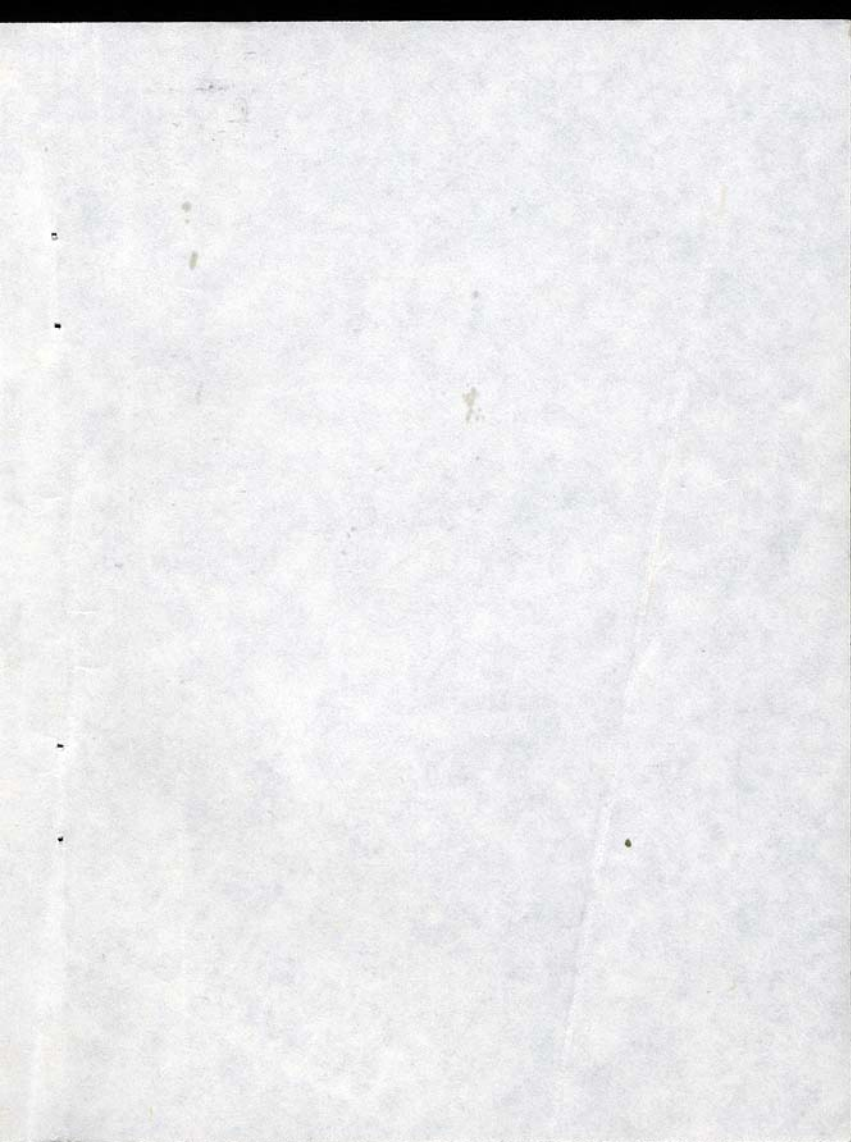
Kari Kettunen: HÄN OLI EILINEN
-erikoisrunoteos, kevät-77 (51)

Kari Kettunen: LUMIHIUTALE, JONKA
TALVI HYLKÄSI-erikoisrunoteos,
syksy-77 (61)

Kari Kettunen: TÄMÄ PÄIVÄ OLI JO
EILEN-kokoomarunoteos, kevät-78
(181)

Kari Kettunen: ELÄN IKUISUUDEN
ILMAN SINUA-oodirunoteos, syksy-79
(150)

Kari Kettunen: SINÄ OLET MYRKKYÄ,
SINÄ-erikoisrunoteos, syksy-80
(140)

**Lahjaksi
vaimolle tai
ystävättärelle**